

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Conferența partidului național.

După-ce comisiunea de 30, exmisă în prima ședință 'și-a terminat lucrările, conferența, națională 'și-a ținut ieri d. a. între oarele 4—7 a doua și ultima sa ședință. Interesul publicului a fost în această zi neasemenat mai mare ca la prima ședință. Galerile erau îndesate de un numeros public, în cea mai mare parte dame, ear' sala giur împregiur de scaunele delegaților, era formal garnisită cu oameni, care au venit să asculte hotărârile areopagului nostru național. O deosebită bună impresiune au făcut mai multe ȳeci de țerani de prin comunele române din giur, care cu preoții și învățătorii lor în frunte au venit să vadă și ei pe cei-ce reprezintă poporul românesc. Afară de aceea am observat în sală o mulțime de frunțași dintre compatrioții nostri sași.

Ședința s'a deschis la oarele 5. Când biuroul a apărut în sală, a fost întimpinat cu frenetice aplause. Dl George Pop de Basesci, ocupând locul presidial, anunță, că comisiunea 'și-a terminat raportul, și încredințând pe dl președinte Vincențiu Babeș să-i refereze și motiveze propunerile înaintea conferenței, este chemat d-sa să conducă deocamdată ședința.

Înainte însă de a da cuvântul dlui referent anunță, că au sosit o mulțime de telegrame de felicitare și aderență, și roagă pe unul din notarii conferenței să le dea citire. Dl notar, protopopul Sebastian Olariu citește următoarele telegrame:

Orșova. Dumneșeu atotputintele binecuvinteze consultările Voastre și Vă descopere calea dreptății, conducătoare la salvarea dulcei noastre națiuni mult insultate. Trăească națiunea dimpreună cu reprezentanții ei, trăească dreptatea, frățietatea și egalitatea. Peară contrarietatea. Petru Călcianar, avocat; Anetta Călcianar, Gogoltan, Elena Gogoltan.

Teaca. Deși decisi am fi dorit amânarea conferenței — gratulăm, dorim succes bun. Delegatul nostru e domnul George Bariț. Să trăiți! Viteazu, Moldovan, Augur, Voda.

Năseud. Unanimitate și perseverență în concluse Vă doresc, salutându-Vă din suflet românesc. Alegătorul Ioachim Murășan.

Iernut. Salut din o inimă românească adunarea generală a tuturor

delegaților români din Transilvania și Ungaria și regret, că în momentele preceare din unele cauze foarte grave am fost impedit de a lua parte ca delegat. Altcum consimt și primesc toate decisiunile acelei adunări. Romul S. Orbeanu, preot român.

Arad. Prin starea sănătății impedit de a participa la conferență, cer scuze. Doresc însă, ca rezultatul conferenței să fie cel mai salutar pentru națiunea română. Cu stimă: Dr. Petco.

Selciovă-de-jos. Românii de pe Valea-Arieșului doresc adunării naționale succes strălucit, aderăm la decisiunile ei. (Ofenbaia) Danciu.

Oravița. Salutăm pe reprezentanții poporului român adunat acolo, poftind succes în apărarea și recăstigare drepților noastre, primim toate decisiunile conferenței de ale noastre. Alegătorii români din Ciudanovița, comitatul Caraș-Severin.

Abrud. Privirile Europei sunt îndreptate asupra lucrărilor Voastre, arătați în fața lumii, că sunteți adeverați reprezentanți ai mult încercatei noastre națiuni. Uniți-Vă în cugete! Uniți-Vă în simțiri! Inimile noastre sunt cu Voi! Alegătorii din Munții-Apuseni.

Biserica-Albă. Cercul electoral al Bisericii-Albe, fiind timpul prea scurt, n'a putut trimite delegații sei, însă ne alăturăm necondiționat hotărârilor pentru luptă resolută și neînfrântă a cauzei noastre sfinte naționale în apărarea neamului românesc. Ioan M. Roșu, avocat; Dr. Aurel Novac, avocat; Costa Palău, Demetriu Bălănescu, Andreiu Boboroni, comercianți.

Oravița. Cu adevărat entusiasm național patriotic salutăm reprezentanții alegătorilor români și primim de ale noastre decisiunile. Mai mulți Oravițeni.

Viena. În aceste zile de grea urgie, salutăm cu bucurie întrunirea partidului național român. Fie ca acțiunea energetică a acestui partid să insufle respect asupritorilor, revărsând în același timp mângăiere în inimile măcnite ale românismului. Vom fi pururea cu aceia, care vor să se apere mândria și drepturile naționale. Trăească patria! Trăească națiunea română! Trăească reprezentanții poporului român! Sus inimile noastre! Sus steagul național! Junimea academică română din Viena.

Fiecare din aceste telegrame au fost întimpinate din partea conferenței și a publicului asistent cu aplause frenetice.

După citirea telegramelor presidiul roagă pe domnul Vincențiu Babeș să-i predee referada. Expunerile clare, bine țesute și de o sdrobitoare putere convingătoare ale eminentului nostru politician au fost ascultate cu cea mai mare încredere și des întrerupte de sgomotoase și prelungite aprobări și aplause.

Dl Babeș a ȳis în liniamente generale cam următoarele:

După-ce arată, că comisiunea exmisă din partea adunării pentru propuneri asupra raportului comitetului s'a întrunit în unanimitate în propunerile sale și că 'l-a însărcinat pe dînsul a fi raportor în adunare, declară, că a primit asupra sa această afacere, nu doară pentru-că nu ar fi alții mai coreșpunători, ci fiindcă s'a considerat obiectul mai cunoscut dînsului și astfel că el va fi mai în stare a înfățișa acest raport, mai mult improvisat, înaintea adunării.

Continuând arată, că în expunerile sale nu se va întinde mai în special asupra expunerilor despre situațiune, care s'au expus în raportul comitetului, căci crede, că ar însemna a se pune fără folos în concurență cu acel frumos raport, aplaudat de membrii adunării și redigiat de dl Dr. Lucaci, ci se va mărgini a lua în considerațiune și a motiva ceva mai deaproape punctele de concluse cuprinse în acel raport.

Primul din aceste puncte privește programul stabilit în unanimitate în anii 1881, 1884 și 1887. Fiind de credință, că aceia, care au fost de față în conferențele anterioare, cunosc motivele și considerantele, care au condus la statorirea programului, crede, că vor înțelege și acum, că nu se poate ca să se statorască un nou program mai moderat, mai redus, ci că din contră ar trebui să-l modificăm cu o sporire a pretensiunilor. Pentru-că experiența arată, că în situațiuni anormale ca și cea de acum, unde dîlnic sîntem impresionați de o totală desconsiderare a pretensiunilor noastre, numai în elemente lașe, aflătoare în apunere, s'ar pute naște simțimentul și dorința de o reducere a pretensiunilor; în elemente vitale însă, ca poporul român, care în 17 secolii a îndurat atâtea persecuțiuni, atâtea decaeste, atâtea nedreptăți, nu se poate naște în fața astorfel de situațiuni anormale idea de repășire, de retragere, de capitulare. (Aplause.) Din contră, în asemenea împregiurări în lumea întreagă, după-cum dovedește istoria, se urcă pretensiunile drepte.

Dar' urcarea pretensiunilor noastre ar urca în împregiurările de față numărul violențelor, persecuțiunilor, nedreptăților în contra noastră, ceea-ce tot mai mult ne-ar înstrăina și ar face cu neputință apropierea între noi și cei dela putere. Puterea câștigată pe căi extraordinare, prin întâmplări norocoase, prin desastre venite asupra monarchiei, când se concentrează în mâinile unei clase, totdeauna devine exagerată, pretensiunile posesorilor puterii cresc, deasemenea orgoliul lor și încrederea în puterea lor.

Pe de altă parte însă decresce simțul lor pentru dreptate și chiar credința în D-ȳeu. Exagerările dintr-o parte provoacă exagerări și din cealaltă și astfel se produc frecări, prin care un element împedecă pe celalalt.

Dar' ori-cât am fi noi de nedreptățiți, nu vom perde speranța, că în cele din urmă, mărindu-se pericolele pentru ambii, vor ajunge și aceia, care aȳi ne asupresc, să recunoască, că apăsându-ne pe noi și slăbindu-ne pe noi, se slăbesc ei pe sine înșiși. Atunci vor înțelege și ei, că trebuie să ne apropiem unii de alții, să ne apărăm unii pe alții și să ne salvăm viitorul. Să rămănem dar' prelungă programul nostru stabilit mai înainte și să dovedim, că ce am statorit în acele puncte este absolut necesar pentru viața noastră politică, pentru cultura și pentru existența noastră.

Din aceste motive prima propunere și este să enunțăm, că susținem intact programul stabilit în anii 1881, 1884 și 1887.

Al doilea punct, despre care e să luăm un conclud, este ca să căutăm a ne asigura, întâri și organiza lupta noastră de ,resistență pasivă în contra atacurilor ce se fac prin putere, acuși vătămându-se legile create și sancționate de Maiestatea Sa, care sînt încă favorabile pentru noi, acuși luându-se măsuri prin ordonanțe ministeriale pentru vătămarea autonomiei noastre bisericești și a intereselor noastre culturale. Comitetul, prin raportul prezentat D-Voastre, de repeți-ori a accentuat, că situațiunea s'a înășprit, ear' memorandumul dovedește cu date pozitive adevărata stare a lucrului în această privință. Dar' fiindcă împregiurările nu permit, ca cuprinsul cel vast al memorandumului să vi-se comunice aici, află de necesar pentru justificarea expunerilor să vă amintesc două sau trei cazuri ca exemple despre natura acelor înășpriri.

Mai înainte voi să iau în privire legea pentru egala îndreptățire a naționalităților din anul 1868, art. de lege 44. Domnii dela putere nu numai că se mândresc cu neobservarea unei legi, aduse de ei fără concursul nostru și sancționată de Regele nostru apostolic, ci am avut chiar ocaziune să ne con-

vingem, că un ministru a fost aplaudat în dietă, când a spus, că a succed a scoate limbile nemaghiare din justiția țerii. Acolo am ajuns, că un ministru se laudă, că a succed a nimici legi existente. (Aprobări.) Acolo unde, — adauge vorbitorul, — un ministru a ajuns să se laude cu desvalidarea unei legi în vigoare, cu care se mândresc în fața Europei, apoi cu tot dreptul se poate ȳice, că spirit de legalitate nu mai există la acei ce poartă puterea. (Aplause.)

Trecând la un alt cas, amintesc despre împregiurarea, că se atacă prin diferite proceduri autonomia bisericească. Biserica română ortodoxă are prin lege înarticulată și prin statutul seu organic un fel de drept și de autonomie, încât mai frumos abia poate să fie. În conformitate cu dreptul seu autonom și cu statutul seu organic sancționat, cauzele disciplinare în contra învățătorilor aparțin competenței consistoriilor în toate instanțele. Cu toate aceste un ministru de culte în statul constituțional prin o ordonanță a sa dispune, că nici o sentență de destituire în contra vre-unui învățător nu poate fi pusă în lucrare fără a fi revățut de ministru. Deși s'au făcut remonstrări în contra acestei proceduri, ministrul a rămas consecuent în aplicarea ordonanței sale, ȳicând, că nu poate permite ca să se facă pedepsirea în contra voii lui, susținând, că s'ar fi făcut abuz din partea bisericii și citând exemple speciale de această natură, exemplele fiind însă neexacte, ear' atribuțiunea justițiară lipsind ministrului cultelor

Aceste dovedesc, că nici legea pozitivă nu mai este nimic, nici sancțiunea Maiestății Sale față cu *sic volo, sic jubeo* a unui ministru în țeara constituțională nu mai inspiră respect.

În unele puncte constituționali ministri au mers mai departe decât ministrii din era absolutistică. (Aprobări.) Nu 'și-au permis ministrii absolutistici să aducă o măsură în cele bisericesci și școlare fără ascultarea autorităților competente bisericesci. Ministrii de aȳi însă decid în 'cauze interne bisericesci de capul lor.

Față cu astfel de lucruri cred, că în drept a fost comitetul D-Voastre, când au afirmat că în adevăr s'a înășprit situațiunea. Ar crede cineva poate, că aceste toate se fac din punctul de vedere al utilității publice, dar' aceasta nu se întâmplă. Încă un cas: Ministrul de culte ia în budget o sumă pentru ajutorarea bisericilor, care se dă todeauna ordinarilor, căci ele știu mai bine, unde și cui să dea ajutorul din suma amintită. Dar' ministrul vine și ia din ajutorul, care din partea corporațiunilor bisericesci e împărțit, pentru sine 20.000 fl. și-l face fond de disponibilitate,

FOIȚA „TRIBUNEI“

Aventura din anul nou.

(Novelă de H. Zschocke.)

Traducere de Augustina.

(Urmare.)

„Sei tu ceva, drăguțule? Eu aș ave o mare plăcere, ca să păzesc noaptea câteva oare. Dacă nu e acum timpul, apoi nu mai ajung la așa ceva în viața mea. Dă-mi mie mantaua și pălăria ta cea tare rășfrântă; eu îți dau domnul meu. Du-te într-o bererie și bea pe contul meu până te vei ameți, ear' după aceea vină earăși înapoi și-mi redă costumul meu de mască. Eată aci îți dau nisece taleri, pe care să-i beai. Ce creȳi tu, drăguțule?“

Cu aceasta nu era învoit păzitorul de noapte. Masca însă nu înceta a se ruga, și când sosiră pe o stradă întunecoasă, se învoiră. — Filip tremura grozav de frig; o odaie caldă 'i-ar fi prins bine, un bacșis bun nu mai puțin. El concesse deci tinerului domn locul seu pe o jumătate de oară, adecă până la 12 oare; ear' după trecerea acestui timp se vină la ușa principală a bisericii gregoriane și să-i dea înapoi mantaua, hornul și lancea pentru mantaua cea roșie de mătășă, pentru mască și pentru pălăria cea cu pene. În urma acestei învoeli, Filip îi mai numi încă patru strade, în care avea să anunțe oara.

„Drăguțul inimii mele!“ strigă încântata mască. „Te-ăș săruta, dacă n'ai fi așa de mângălit. Dar' se nu-ți pară rău. La douăspreȳede oare se te aȳi la biserică și apoi îți

mai dau bani pentru o friptură bună. Bravo, eu sînt păzitor de noapte!“

Vestimentele fură schimbate. Masca se făc păzitor de noapte. Filip își legă masca, își puse pălăria cea înfrumusețată cu o panglică strălucitoare și se învli în mantaua cea lungă de mătășă purpurie. La părăsirea locuitorului seu totuși 'i-se puse greu la inimă, căci îi era teamă, că tinerul domn va pute vătămă în trufia sa dignitatea de păzitor de noapte. De aceea el se mai întoarse odată și ȳise: „Sperez, că d-voastră nu veți abusa de bunățatea mea și că nu veți face excese. Așa ceva îmi procură numai neplăcere și m'ar pute lipsi de post!“

„Ce creȳi, nărodule?“ ȳise locuitorul seu. „Cuȳeți, că eu nu știu, ce datorințe am față cu acest post? N'avea grije de nimic. Eu sînt un creștin așa de bun ca și tine!“

„Cară-te, sau îți arunc lancea între picioare! La douăspreȳede oare să fi negreșit la biserica gregoriană și să-mi dai earăși imbrăcămînta. Rămă bun! Aceasta e glumă diavolească.“ Cerbicos merge în calea sa păzitorul cel nou de noapte, ear' Filip se grăbește la o bererie, care se afla în apropiere.

III.

Cotind prelungă colțul palatului regesc, se simți atins de o persoană mascată, care chiar atunci se dete jos din o trăsură înaintea palatului. Filip se opri și întrebă după obiceiul mascelor cu voce adăncă, lină: „Ce este porunca?“

„Preastrălucite stăpâne! D-Voastră aȳi trecut pe dinaintea acestui portal confundat în gânduri!“ replică masca. „Nu poftesce Maiestatea Voastră regească...“

„Ce? Maiestate regească?“ ȳise Filip ridând, „eu nu sînt maiestate. Cum vii la această posnă?“

Masca se înclină plină de respect și se uită la panglica de diamant strălucitoare de pe pălăria cu pene a lui Filip. „Mă rog de iertare, dacă vătăm dreptul mascelor. Însă în ori-și-ce vestmēt Vă veți îmbrăca, statura D-Voastră nobilă Vă tradează. Pofțiți de întrați. Veți dansa, dacă-mi e permis să întreb?“

„Eu? Să dansez? Nu! D-ta veȳi doară, că eu sînt cu cisme!“

„Așadar' jucați cărți?“ întrebă masca pe Filip mai departe.

„Și mai puțin; eu n'am bani la mine!“

„ȳește ajutorul păzitorului de noapte.“

„D-ȳeule, dispune de punga mea, de tot ce sînt și ce am eu!“ ȳise masca și imbiă pe consternatul Filip cu o pungă plină de bani.

„Sei d-ta însă cine sînt eu?“ întrebă acesta și-i înapoia punga cu banii.

Masca șopti înclinându-se grațios: „Maiestate regească, prințul Iulian!“

În momentul acesta aȳi Filip pe locuitorul seu în o stradă învecinată anunțând oara clar și tare. Numai acum observă el metamorfosările. Prințul Iulian, care e cunoscut în reședință de un bărbat tiner, sburdalnic, demn de iubit și plin de spirit, avuse capriul de a schimba rolul cu el. De imitează pe păzitorul de noapte bine, cuȳetă Filip, atunci nici eu nu-i voi face rușine sub masca mea de principe și voi arăta, că și eu pot fi principe în decurs de o jumătate de oară. Vina e a lui, dacă voi vena câte un țap“. — Se învli mai bine în mantaua purpurie, primi punga cu banii, o puse în bu-

zunar și ȳise: „Mască, cine ești d-ta? Eu îți înapoiez mâne banii!“

„Eu sînt camerarul Pilzov!“

„Bine! Mergi înainte, eu te urmez!“

Camerarul se supuse, sul în fugă largile trepte de marmură, Filip sprinten după dînsul. Ei intrară într-o sală enormă, luminată de mii de luminări, ale căror raȳe se refractau la părăi de o mulțime de oglinȳi, ear' la plafon de candelabrele cele masive de cristal. O amestecătură pistră de masce furnicau printre olaltă: Sultane, fete tirolice, pașageni, cavaleri îmăvȳzați, călugărițe, neguțatori de mode, ȳei de amor, călugări, femei, Ovrei, Persi și Meȳi. Filip era într'un reatimp zăpăcit și orbit de acest aspect. O astfel de priveliște n'a mai vȳțut în viața sa. Prin mijlocul salei sburau sute de dansatori și dansatoare în undele armonice ale muzicii.

Filip, care se simția bine la căldura cea molatecă, era cu totul paralizat. Abia răspundă prin o mișcare de cap la salutările iritătoare, respectivoase și încredătoare ale mascelor, care sburau pe dinaintea lui.

„Porunciți să dejunați?“ șopti camerarul, care, vȳțut acum la lumină, era îmbrăcat ca bramin.

„Lasă-mă să mă usuc dinteu!“ răspunse Filip, „căci mor de frig!“

„Dar' un păhar de punciu cald?“ ȳise mai departe braminul, și-l conduse într'un cabinet lateral. Prințul pseudonim nu așteptă să fie mult rugat. El goli un păhar după altul. Punciul era bun și în curând își revărsă focul seu prin toate vinele lui Filip.

„Cum stă lucrul, bramine? D-ta nu dansezi aȳi“, întrebă Filip pe camerar, când se reintoarseră în sala de dans.

Braminul suspină și dete din umeri. „Pentru mine a trecut jocul și dansul, și chiar și risul. Singura, pe care aș dori să o chiem la dans, — contesa Bonau, — eu credeam, că ea mă iubese, — cuȳetați-Vă desparerea mea, — părăirile noastre erau unite, — deodată rupe toată legătura cu mine!“

„Hei, dar acesta este lucrul cel dinteu, pe care-l aud!“ ȳise Filip.

„Dumneȳeu meu, D-Voastre nu-l știți încă? Întreaga reședință vorbește despre aceasta“, suspină camerarul. „Deja de patrușpreȳede ȳile ne-am desbinat. Ea nu-mi permite nici chiar să mă desvinovătesc. Trei epistole 'mi-le trimise nedeșfăcute înapoi. Dînsa e o inimică jurată a baronesei Reizen-thal. Eu îi promiseseam a evita ori-ce convenire cu baronesa. Cuȳetați-Vă nefericirea mea: când mă destină pe mine regina, mama D-Voastre, la o vȳenătoare din Freudenwald, de cavalier al baronesei, — ce să fi făcut? Puteam refușa? Chiar la ȳina onomastică a contesei Bonau trebuî să plec pe neașteptate... ea aȳișe totul... ea nu-mi cunoșea inima mea!“

„Ei bine, bramine, folosese acest moment! Bucuria comună împacă totul. Nu e contesa aci?“

„Nu observați dincolo, la stânga, pe carmelita de lăungă cele trei masce negre? Ea 'și-a luat masca jos. O, prințul meu, cuvântul D-Voastre preagrășio la dînsa. — — —“

Filip, pe care-l însușeșise punciul, cuȳetă în sine: aici e o faptă bună de îndeplinit, și plecă fără multă ceremonie la car-

din care împarte la preoții, care-i fac servicii politice. (Vii aprobări și aplauze.) Natural, o astfel de procedură produce corupție, disordine și subapă oricând disciplină. (Vii aprobări.) Și aceasta arată, că s'a înăspriț situațiunea, că volnicia celor dela putere nu mai cunoaște margini. (Aprobări.)

Având în vedere această situațiune înăspriț, comitetul, — aduce vorbitorul mai departe, — cere dela D-Voastre un vot, prin care să se pună la îndemână mijloace spre delăturarea relelor ce pot să se nască din o astfel de demoralizațiune. Comitetul găsește unul din cele mai potrivite mijloace în această direcțiune în organizarea mai bună a comitetului, ear' un alt mijloc îl consideră a fi presa națională, care trebuie spriginită, astfel ca cu toții din toate părțile dimpreună cu comitetul să lucrăm cu curențul, cu fapta, cu condeiul într-o sprigină și morală și materială a presei. (Voci: Le dăm!) Pentru realizarea tuturor acestora vise va prezenta un punct special de conclud, cum să se pună în lucrare un sprigină mai mare, mai eficace al presei, în scopul ca și comitetul să poată lucra mai bine. (Să trăească!)

Acum trecând la al patrulea punct, la cestiunea memorandumului, care conferența din 1887 în unanimitate a cerut să se facă, cuprindând toate gravaminele, toate nedreptățile ce ni-se fac, și apoi astfel compus și bine redactat să se prezente Maiestății Sale, cerend vindecarea relelor, aduce la revăcintă, că acest memorandum este compus, revocând, transformat astfel, încât acum poate fi privit ca stabilit definitiv, dar' că fiind gata, comitetul s'a întrebat, dacă în fața celor ce se petrec pe fiecare și este consult, ca fără privire la împregiurări acel memorial să se prezente înaltului Tron. Și aci s'a născut îndoeala, pentru că s'a vădut cu alte ocaziuni, cum plânsorile, care nu au fost spriginite de factori puternici, nu au fost luate în considerațiune. Și astfel comitetul a creșut, că prin prezentarea memorandumului, în loc să se ușureze lucrul, s'ar îngreuna situațiunea, căci memorandumul fiind privit ca un fel de denunțare la Tron a faptelor înaltului minister, nu va contribui a îmblandi pe acela, în contra cărora se ridică plânsorile. Având aceste în vedere, comitetul a stat locului și a creșut, că va fi bine să ceară statul adunării generale în această privință. După combinarea tuturor împregiurărilor comisiunea a ajuns la părerea, ca dispozițiunile în privința memorialului hotărât la 1887 să rămână, dar' să se ceară dela adunare aprobarea reprezentării memorandumului la Maiestate și să se încerce mai înainte a lumina opiniunea publică, a câștiga spriginul bărbatilor patrioți buni, care știu să cuprindă interesele patriei din punct de vedere mai înalt decât din punctul de vedere mărginit al interesului de rasă, a prepara astfel calea și apoi numai după lămurirea opiniunii publice și după modificarea spiritului amărit în contra poporului român, să se pucească la subțernere.

Provocându-se la exemple oferite de istorie cu privire la Roma și Franția pe deoarte și la Prusia pe de altă parte, vorbitorul crede, că puterea Ungariei nu este atât de mare, încât să nu aibă trebuință de spriginul tuturor factorilor din țeară într-o realizare misiunii sale. Și astfel crede, că în cele din urmă cei dela putere vor trebui să se convingă, că

melita. Contesa Bonau îl privi, când se aședă lângă dînsa, un restimp serioasă și roșind. Era, ce-i drept, frumoasă; totuși Filip observă îndată, că Rosa lui e de mii de ori mai frumoasă.

„Contesa mea — — —” bălbăi el și ajunse în perplexitate, când își îndreptase contesa spre el privirea ei cea limpede, fantastică.

„Prințule”, dișe contesa, „D-Voastră erați mai înainte de asta cu o oară mai prea petulant!”

„Frumoasă contesă, pentru aceea sînt acum a cu atât mai serios!”

„Cu atât mai bine; astfel nu trebuie să fug de D-Voastră!”

„Frumoasă contesă, permite-mi numai o întrebare: Faci d-ta pocăință sinceră pentru păcatele d-tale în acest vestiment de călugăriță?”

„Eu n'am păcătuit nimic.”

„Totuși, contesă, crușimile d-tale — — nedreptatea d-tale față cu iubitul bramin, care stă dincolo părăsit de Dumnezeu și de toată lumea.”

Frumoasa carmelită aplecă ochii și deveni cam neliniștită.

„Soci d-ta, frumoasă contesă, că camerarul e așa de nevinovat, ca și mine, la istoria din Freudenwald?”

„Ca D-Voastră, prințule?” dișe contesa și începea fruntea. „Ce-mispuneți D-Voastră înainte de aceasta cu o oară?”

„D-ta ai drept, dragă contesă, eu eram atunci prea petulant! Chiar singură o spuneai. Acum însă jur, că camerarul a trebuit la porunca mamei regine, a trebuit contra voinței lui să meargă la Freudenwald, a fost

pentru întărirea patriei și pentru delăturarea pericolelor ce ar pute veni asupra ei, este neapărată trebuință, ca să se încerce o satisfacere a dreptelor noastre pretențiuni. Adevărat e, că cei dela putere, orbiți de posesiunea puterii, de orgoliul lor, sînt de credință, că nici D-zeu n'ar pute sta în contra lor. Dar' noi față cu puterea lor trebuie să procedem cu sobrietate și asiduitate, să nu comitem gresilele, pe care le fac ei, să nu răsplătim răul cu rău, ci privindu-i mai mult ca pe oameni bolnavi (aplaude prelunge) care își vor veni în fire, când evenimentele cele grave, pe care a le împedea Europa chietușese miliardo, se așteptăm până când va sosi momentul potrivit, ca și ei să vadă și să recunoască, că singurul popor destinat de providență a-i spriginii pe ei, fără îndoeală este poporul cel românesc. (Vii aprobări și aplauze.)

Vorbitorul nu desperă și nu are teamă, că contrariilor le va succede nimicirea noastră. Ei cred, ce e adevărat, că noi sîntem element slab, nepriecător de situațiune, datat a-și prefăce firea, a-și schimba inima, a-și uita de suvenirile sale din trecut și a se supune puterii la comandă. Aduage apoi, că în evul mediu a putut domina o mână de oameni prin aceea, că împedea dezvoltarea poporului, îl amenința, îl îmbăta prin promisiuni și cu doctrinele false, că el este chemat să fie sclavul celor puțin și că remunerarea îl așteaptă în ceealaltă lume. Astăzi nimenea nu mai crede așa ceva. Nimenea nu se mai poate momi prin astfel de promisiuni. Priceperea adevărului a devenit generală.

Raportorul aci intercalează declararea că când vorbim noi de cei ce ne prigonesc, ne neîndreptățesc, ne confiscă drepturile, nici-o dată nu ne vine în minte a atribui toate aceste poporului maghiar, pe care noi totdeauna l'am iubit, îl iubim și-l compătimim, vădindu-l sedus prin informațiuni false. Când noi ne plângem, ne plângem în contra asupririlor celor de sus, celor dela putere. Pentru-că bine șcim, că milioanele poporului unguresc și ele sufer multe neajunsuri din partea celor ce le stau în frunte. Prea natural, căci când cineva se află neîncetat în ceartă și în frecare cu vecinii sei, putem fi conșinși, că nici față cu camicii sei nu este mai bun. Și dacă se înlătură vecinul, furia sa o va arăta în contra alor sei.

Dacă ați domni dela putere se îngrijesc a menagea interesele poporului lor propriu, este ca să-l poată mai ușor angagea în contra noastră. (Voci: Așa este. Aprobări.) Domniile-lor s'au ocupat chiar prin academiile lor de cele mai grave probleme ale științei, dar' nu reflectează la problemele, care stau dinaintea ochilor lor, la problemele relațiunilor naturale morale dintre popoarele împreună locuitoare.

Noi Români însă, atât de persecutați întrecut și în prezent, tot progresăm și ne reclamăm drepturile noastre naționale în puterea progresului pentru progres. Sute de ani am avut limba slavică în biserică și nu ne-am făcut Slavi. Cred ei, că noi ne vom face acum Maghiari? Sau că ar fi posibil un așa lucru? Nu o cred, dar' pentru a-și justifica încălta pornirile lor, dișe, că între noi se fac comploturi și conspirațiuni și că prin aceste împedecăm lăptirea, progresul maghiarismului. Istoria însă ne înseamnă, că Români nu prin comploturi nu s'au transformat în Slavi. Din

silit în fine să fie în continuu cavalerul uricioasei Reizenenthal.

„Care îi e uricioasă lui?” dișe batjocorind și rîdînd cu amar contesa.

„Da, el uresce, el desprețușese pe baronesa. Crede-mă, el a vătămât față cu baronesa mai toate marginile buneie civiției, el și-a atras prin purtare sa multe neplăceri. Eu știu aceasta. Și toate aceste le făcu pentru d-ta. Numai pe d-ta te iubesc, numai pe d-ta te adoră. Și d-ta — D-ta-l respingi?”

„Cum e aceasta, prințule, că D-Voastră Vă interesați de Pilzov așa de mult? Altă dată nu făceați așa!”

„S'a întemplat aceasta, contesă, deoarece eu nu-l cunoșeam de mai înainte, și cu atîta mai puțin pozițiunea sa tristă, în care l'ai aruncat d-ta. Eu îți jur d-tale, că el e nevinovat. D-ta n'ai ce să-i ierți lui, dar' el are ce să-ți ierte d-tale.”

„Liniște!” șopti carmelita cu fața învelită. „Ne spionează. Veniți de aci!” — Ea își legă masca, se sculă și dete prepusului principe brațul. Ambii mergeau de-a lungul salei, apoi intrară într-un cabinet lateral și gol. Aci aduse contesa plângeri amare contra camerarului; toate erau însă numai plângeri de iubire geloasă. Ea-și șterse o lacrimă. Atunci intră sfios amabilul bramin. Se născu o pauză. Filip nu seîta mai bună de făcut, decât a conduce pe camerar lângă carmelită, le împreună mâinile, fără de a dișe nici un cuvînt, și-și lăsă sorții lor. El însuși se reîntoarse în sală.

(Va urma.)

contră, când principele Rákoczy a pretins dela episcopii nostri, ca să traducă în limba română biblia, episcopii și clerul cu mare anevoință s'au desăfăcut de limba slavică, care timp atât de îndelungat a fost folosită și deși cu atîta greu Români s'au despărțit de ea, totuși Români prin rezistența lor naturală nu s'au făcut Slavi. Vor reuși dar' să facă ei acum ce nu s'a făcut atunci prin secolii? Noi care sîntem aici să jurăm chiar, că vom să ne facem Maghiari, nu putem, pentru-că firea nu ne lasă. (Aplauze prelunge.)

S'ar pute, ca ei să nu vadă aceasta? Să nu recunoască, că este un ce cu neputință? Ei bine, oameni cu minte sănătoasă fiind, nu pot cere aceasta dela noi. Și încât întimpinăm astfel de aparențe, ele sînt numai aparițiuni morbide și trebuie așteptat cu răbdare până va veni timpul, ca ei să se însănoțeze. Ear' până atunci să ne îndreptăm și să acomodăm mijloacele noastre de rezistență conform împregiurărilor și mijloacele noastre să le aplicăm astfel, că noi să nu-i irităm și mai mult, ci să așteptăm să se deștepte. Să nu mergem dar' cu plânsori asupra lor la timp nepotrivit, ci să pregătim opiniunea publică în un limbaj cruțător față cu ei. Dacă este acomodată, morală, psihologică întemeiată această procedură, atunci comisiunea se ține în drept a răspunde cererii comitetului în privința memorandumului, că bine a făcut, că nu s'a pripit. Susținem însă și cerem să-l publică, să luminați lumea asupra stării și pretenșiunilor noastre și când comitetul va vedea, că timpul este oportun, să-l subțerneți și Maiestății Sale. (Vii aplauze.) Proiectul de conclud în această privință vi-se va citi.

Și acum vorbitorul se întoarse la punctul, care ar fi fost să fie amintit înainte, încât adevă el privește întreg raportul comitetului. Cât pentru aceasta, aduce vorbitorul, acel raport l'ai auzit cu toții și l'ai aprobat prin aplauzele D-Voastre și prin aceasta l'ai și luat în întregul seu la cunoștință.

Pentru a înăungiura necesitatea de a convoca pe viitor mai des pe alegătorii, comisiunea a aflat de bine a v propune o sporie a membrilor în comitet, așa că fiind mai mulți, să poată mai cu înlesnire lua deci și responsabilitatea mai intensivă în casuri mai grave.

Cu aceste încheiend cere, ca adunarea să-i dea puțin repaos, voină, ca după-ace se vor fi citit punctele de rezoluțiune, care le propune comisiunea spre primire, să vorbească adunării încă ceva asupra unor cestiuni importante nerelevate de comitet asupra situațiunii din afară față cu țeara noastră, pentru-că, după-ace ne-am ocupat de cele interne, de acasă la noi, să reflectăm și la cele ce se întemplă în giurul nostru și să ne dăm expresiune părerilor noastre, ca să se știe, care sînt vederile noastre în această privință. (Aplauze prelunge și vii aclamări ale raportorului.)

Terminându-și domnul Vincențiu Babeș excelentul seu discurs, notarul Dr. Ioan Mihu citi următoarele puncte de rezoluțiune propuse de comisiunea de 30, pe care conferența în insufletită unanimitate le primă cu aclamațiune:

Conclusele conferenței.

I. Adunarea generală ia spre știință raportul comitetului central prezentat în ședința din 27 Octomvrie 1890.

II. Pe baza acestui raport adunarea generală susține întreg și neatinse programul național sfatorit și adoptat în adunările generale ale partidului național ținute în 1881, 1884 și 1887.

III. Procurarea mijloacelor eficace la promovarea intereselor naționale și executarea concluserilor prezente conferența o concedre comitetului seu central, căruia îi promite tot spriginul.

IV. Conferența generală a partidului național aproabă motivele, pentru care comitetul central nu a aflat până acum de oportun a subțerne memorialul la înaltul Tron. Totodată, cu considerare la situațiunea ce s'a agravat, conferența generală întregesc comitetul central la numărul de 25 de membri și îl însărocinază pe acest comitet cu subțernerea unui memorial politic, care să cuprindă toate gravaminele poporului român, ear' aducerea gravaminelor la cunoștința Preaînaltului loc să se facă când va fi de lipsă.

(Va urma.)

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 17 Octomvrie st. v.

Afaceri interne.

Casa deputaților a ținut alaltieri o ședință scurtă, în care după absolvarea împărțășirilor presidiale, ministrul de culte și instrucțiune publică contele Csáky a prezentat prima broșură a raportului al 19-lea despre starea instrucțiunii publice pe anul 1889. Ministrul de finace Weyerle a prezentat apoi un proiect de lege cu privire la favorurile ce au să se acorde cultivătorilor de vii. Pentru începerea desbaterii asupra budgetului statului pe anul 1881 s'a pus terminul pe 4 Noemvrie n. În ședința de Mercuri la 10 oare înainte de ameași vor urma alegerile supletorii și apoi se vor lua la desbatere proiectele de lege despre tractatele încheiate cu Italia în ce privește scutul proprietății literare și artistice.

„Budapesti Hirpal” află din isvor competent, că după reîntoarcerea ministrului de externe, în ministerul austro-ungar se vor face schimbări personale foarte însemnate. Ministrul a latere baron Orczy, la propria sa cerere, va fi demisionat, ear' în locul lui se va numi dl Ladislau Szögyeny-Marich, primul șef de secțiune în ministerul de externe. Să crede, că consutul general din Safia dl Burian va fi chemat la ministerul de externe.

„Partidul independentei” e titlul unei broșuri de 66 pagini, eșită din penă dl Ludovic Mocsáry. În această broșură autorul polemizează cu Ugron și Bartha și declară, că o mergere împreună cu acești doi domni ar însemna sinuciderea partidului independentei. Broșura a produs mare senzație în cercurile competente.

„Vaterland” din Viena asigură, că primatele Simor tractează cu multă prevenire cestiunea matriculelor botezaților din căsătorii mestecate. Cele mai proaspete incidente sînt a se reduce la neînțelegeri și indiscrețiuni; aceasta nu împedecă însă, ca celelalte pertractări dela Roma și Strigoniu să nu se poată continua în mod conciliant.

Întrevederi de miniștri.

Pentru iminenta călătorie a dlui Caprivi, cancelarul imperiului german, s'a stabilit următoarea programă definitivă: Generalul de Caprivi sosese în 4 Noemvrie la München, de unde va pleca în 6 Noemvrie la Milano, spre a se întâlni acolo la 7 Noemvrie cu ministrul-președinte italian Crispi. În Milano cancelarul imperiului german va petrece până la 9, eventual până la 10 Noemvrie după ameași și apoi se va reîntoarce direct la Berlin. Regele Umberto va da un dîneu în castelul din Monza în onoarea domnului Caprivi.

Patriarhatul grecesc și Poarta otomană.

Duminea trecută, în care bisericile grecesci au fost deasemenea încuiete, a decurs fără nici un incident mai mare. După-cum se aude, bisericile ar fi fost să fie ieri deschise, deoarece-ce între Poartă și patriarhatul grecesc s'ar fi fost efectuit o înțelegere, care are să se sancționeze prin o iradă. Șcirea, că Poarta a dispus pe cale politică deschiderea bisericilor, e falsă, din contra Poarta a fost declarat, că ea nu va înfrîuri asupra acestui lucru, cătă vreme poporațiunea e mulțumită cu el.

Năvăliri de Arnăuți la granița sârboturcească.

În urma celor din urmă năvăliri de Arnăuți la granița sârboturcească, vre-o douăzeci de țerani din satul Trnovica au trecut granița turcească, s'au încăierat cu Arnăuții și au luat dela aceștia vre-o cincizeci capete de vite. Guvernul sârbesc, care desaproabă această procedură, a ordonat o cercetare strictă și a dispus postarea unui cordon, care se află deja pe cale cătră graniță.

Deschiderea Sobrației bulgare.

În mesagiul de tron, cu care s'a deschis alaltieri Sobrația bulgară, se face amintire și de beratele pentru episcopii bulgari în Macedonia, ca de un eveniment, prin care se satisface una din cele mai legitime dorințe ale Bulgarilor din Macedonia. Mesagiul spune, că simpatile, pe care prințul Ferdinand le-a găsit în străin-

tate pentru poporul bulgar și pentru atitudinea lui corectă în ce privește regularea autonomiei și libertății sale, l-au convins pe deplin, că nu va fi departe ziua, în care dreapta cauză bulgară își va sërba definitivul ei triumf.

Desvélirea statuei lui G. Asaki.

Încă de pe la oarele 7 o lume imensă se îndrepta la metropolie. Până la oarele 8 biserica, care dealmintrelea e destul de spațioasă, a fost îndesuită de lume. La 8¹/₄ a început serviciul divin oficial în persoană de I. P. S. S. metropolitul Moldovei și Sucevei în asistența autorităților civile și militare, a delegațiunilor numeroase sosite din țeară și a unui public numeros. În tot timpul acesta în ograda metropoliei erau înșirate toate școalele cu steagul lor, o escuadă gendarmi călări, școala militară, gendarmii pedestri etc. La 10 și un sfert, terminându-se serviciul divin, cortegiul a pornit la biserica 40 de sfinți, pentru a lua osemintele lui Asaki și ale soției sale, pentru a le depune în cavoul săpat lângă statuă.

Eată ordinea cortegiului:

O escuadă de gendarmi călări sub comanda dlui căpitan Bibire; musica regimentului 13 de dorobanți; metropolitul însoțit de tot clerul; familia lui Asaki în frunte cu Dr. Asaki; școala centrală de fete cu steagul școalei și o prea frumoasă coroană; școala profesională; externatul secundar de domnișoare; delegațiunea universității din Bucuresci; delegațiunea societății studenților „Unirea”; delegațiunea medicinistilor; delegațiunea „Asociațiunii generale a studenților” secția Iași; școala normală Vasile Lupu; toate școalele primare de băieți; delegațiunea teatrului național cu o frumoasă liră; autoritățile militare reprezentate prin generalul Radovici, un adjutant regal și o mulțime de grade superioare și inferioare.

Prefectul de județ; prefectul orașului, primarul, membrii consiliului comunal și județian, președinții și membrii curții de apel și ai tribunalului, profesorii dela toate școalele etc., reprezentau autoritățile civile. Pe tot parcursul cortegiului trotoarele erau pline de lume, casele erau înfrumșetate cu steaguri și covoare frumoase.

Ordinea cea mai perfectă a domnit în acest lung parcurs.

La reîntoarcerea dela biserica 40 de sfinți, cortegiul a străbătut strada primăriei, unde se află statuă lui Miron Costin.

La oarele 11 și jumătate, precând cortegiul s'a oprit în dreptul statuei, o lume imensă ocupase deja cele 2 ostrate ridicate ad-hoc, precum și vasta piață din fața bisericii. Aci studenții ieșoni făceau garda de onoare.

După-ace s'au deus osemintele, dl V. A. Urechie, sufletul acestei sêrbări naționale, a deschis festivitatea, pronunțând o alocuțiune viu aplaudată; la sfîrșitul cuvîntării, dl Urechie, termină cam astfel: „Eată acela, care în timp de jumătate veac a luptat pentru lumina poporului”. În sunetul muzicii și al aplauselor mulțimii cade vîlul ce acoperia statuă.

Doctorul Asaki din partea familiei mulțumescce acelora, care glorifică trecutul, arată folosul ce se aduce țerii cu ridicarea statuelor și termină sublima sa cuvîntare adresându-se tinerimii, pe care o conjură să imiteze pe acela, care a luptat mereu pentru școală.

Simpaticul nostru primar Vasile Pogor arată, că în curs de doi ani de zile a avut fericirea de a reprezenta comuna la două sêrbări de asemenea natură; mulțumescce acelora, care au contribuit la ridicarea acestei statuei, îndeamnă tinerimea de a se însufleși de idealul antic al Grecilor, care ideal consistă în aceea, de a privi moartea ca sfîrșitul splendid al unei vieți bune, ideal numit de Greci „eftenatie”.

Di Pogor termină cuvîntarea sa în aplauzele publicului, adresând căteva cuvînte de consolare membrilor familiei Asaki.

Ca reprezentant al ministerului de culte și instrucțiune publică a vorbit dl August Laurian, care între altele arată, cum Asaki alergă din Roma, pentru a spune poporului român gîndirea lui Bonaparte, termină depunînd o coroană în numele ministerului.

Di Teodor Codrescu, un fost elev al lui Asaki, a făcut biografia amănunțită a profesorului seu; arată, cu ce sacrificii a înființat cea distîntă școală la biserica sf. Nicolae, cum era programul școalei, materiile ce se predau, oarele de studiu, numărul elevilor ce o frecuentau etc.

În 1824 a înființat teatrul cu ajutorul doamnelor Elena Șubin și Agripina Sturdza; la 1828 a deschis prima tipografie aici, la 1829 a apărut diarul „Albina Română” etc., etc. Arată apoi, cum dela 1829—1831 Asaki a fost ocupat la Bucuresci și Petersburg cu redactarea regulamentului organic, cum mai târziu s'a înființat după indemnul seu academia Mihăileană, cum cu ajutorul metropolitu-

Toate obiectele se dau și prelunga solviri în rate săptămânare și lunare.

Sibiu, Septembrie 1890.

P. T.

Am onorul a anunța, că am eșit din firma de aici „S. GOLDSTEIN și ISAC ASCHER” și am etablisat sub firma mea:

„ISAC ASCHER“

în Piața-mare Nr. 18

(mai înainte neguțătoria de mărfuri de modă a domnului CAROL HOLLINEK)

o neguțătorie de vestminte

și voui ține un sortiment mare, cu totul nou, de haine pentru bărbați și copii, cu deosebire Menciaf-uri, sacouri-Micado, precum și toate speciile de blane de călătorie, de oraș și blane scurte, toate numai de calitate bună și elegant confecționate. Totodată îmi iau vocea de a Vă atrage atențiunea asupra **deposiului meu de încălțăminte** de toate mărimile, atât pentru domni, cât și pentru dame, și observ, că voui ține și un deposit de **mașini de cusut** de cele mai bune sisteme.

Silind-mă a Vă servi totdeauna cu cea mai mare prevenire și a Vă mulțumi, mă rog să-mi onorați magazinul cu visita D-Voastre.

Cu distins respect

ISAC ASCHER,

Piața-mare Nr. 18.

[952] 7--9

Toate obiectele se dau și prelunga solviri în rate săptămânare și lunare.

Invențiune prețioasă! CANNABINAE.

(Trypium). Distinsă! Efectul ei vindecător radical și sigur este recunoscut atât în patrie, cât și în străinătate. Contra boalelor uretrei, a sculamentelor ori-cât de învechite, greutatea de urinare, poluțiunilor și contra boalelor secundare ori-cât de rezistente, se poate folosi cu succes. Cu instrucțiune medicală de folosire în toate limbile. Prețul unui flacon mic de Cannabinae este **2 fl. 50 cr.**, o doză **5 fl.**, injecțiune **50 cr.**

(Pe seama femeilor preparate separate contra scurgerii albe spre folosire internă și externă). — Se poate comanda cu rambursă postală dela proprietarul preparatelor

Zágonyi-Széles,

farmacist în Geoagiu (Algyógy, baie în Transilvania).

În Budapesta se capătă la **Iosif Török**, farmacist, Király-uteza 12, în drogueria ereșilor **Kochmeister**, Nagykorona-uteza 32 și în drogueria lui **Neruda Nándor**, Hatvani-uteza 9.

[958] 20--20

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la **30 cr.** sau **60 bani.**
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipéruș Pétru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăciutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărăniul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Némová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la **60 cr.** sau **1 leu 20 bani.**
- Vlad și Catrină.** Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste frantzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Muscii-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalîn păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copșa-mică—Sibiu							
	Tren accelerat	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane		Copșa-mică	4.05	10.47	7.10	
Viena	3.25	8.—	10.50		București	7.35			4.45	Viena	8.—	10.50	3.25	Teiuș	12.59	4.51			Șeica-mare	4.35	11.17	7.43	
Budapesta	9.25	2.—	7.35	6.10	Predeal	1.08	5.35		9.12	Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia	1.39	5.27			Loameș	5.16	11.58	8.27	
Szolnok	11.22	4.05	11.07	9.28	Timiș	1.37	6.19		9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vințul-de-jos	1.56	5.44			Ocna	5.47	12.29	8.59	
P-Ladány	1.07	5.46	1.20	11.38	Brasov	2.13	7.21		10.17	Arad	8.10	3.50	5.27	Jibot	2.28	6.06			Sibiu	6.10	12.52	9.23	
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	1.51		2.43	4.00		10.32		2.20	4.10	5.50	Orăștie	2.49	6.28			Sibiu—Copșa-mică				
Mező-Telegd	2.32	7.11	3.09	2.06	Feldioara	3.12	4.44		11.18	Glogovaț	2.34	4.22	6.02	Simeria (Piski)	3.37	6.56							
Rév	3.02	7.41	3.48	2.46	Apatia	3.32	5.20		11.30	Györök	3.05	4.46	6.23	Deva	3.53	7.26			Sibiu	7.35	4.34	9.50	
	3.33	8.16	4.31	3.40	Agostonfalva	3.47	5.47		11.51	Pauliș	3.23	4.58	6.34	Branișca	4.18	7.48			Ocna	8.02	4.58	10.14	
Bratca			4.54	4.03	Homorod	4.20	6.35		12.27	Radna-Lipova	3.39	5.16	6.52	Ilia	4.43	8.10			Loameș	8.30	5.25	10.40	
Bucia			5.14	4.25	Conop	5.25	8.12		1.35	Bézaava		5.38	7.17	Gurasada	4.53	8.20			Șeica-mare	9.05	5.55	11.10	
Ciucia	4.26	9.05	5.40	4.51	Sighisoara	5.45	8.47		1.59	Zam		5.53	7.33	Zam	5.21	8.48			Copșa-mică	9.34	6.20	11.35	
Huedin	4.58	9.35	6.22	5.32	Elisabetopol	6.12	9.29		2.32	Soborșin		6.33	8.20	Soborșin	5.56	9.17							
Stana			6.38	5.49	Medias	6.33	10.10		2.59	Zam		6.58	8.49	Conop	7.02	10.09							
Aghirș			6.59	6.17		6.46	10.32		3.13	Gurasada		7.22	9.16	Radna-Lipova	7.36	10.38							
Ghirbău			7.11	6.28	Copșa-mică	6.48	10.42	11.47	3.18	Ilia		7.38	9.32	Pauliș	6.06	7.50							
Nădășel	5.49		7.24	6.44	Micăsasa		11.01	12.04	3.33	Branișca		7.54	9.51	Györök	6.24	8.03							
Ciuj	6.02	10.35	7.39	7.04	Blaj	7.22	11.37	12.32	4.03	Deva		8.14	10.18	Glogovaț	6.53	8.26							
Apahida	6.12	11.02	7.54	8.30	Crăciunel		11.52	12.44	4.14	Simeria (Piski)		8.43	10.44	Arad	7.06	8.38							
	6.27	11.23	8.11	8.55	Teiuș	7.51	12.23	1.06	4.36	Jibot		9.12	11.14	Szolnok	7.45	9.05							
Ghirș	7.30	12.42	9.18	10.31	Aiud	7.58	1.23	1.30	5.06	Vințul-de-jos		9.34	11.39	Budapesta	11.51	2.25							
Cucerdea	7.55	1.18	9.49	11.19	Vințul-de-sus	8.15	1.50	1.54	5.24	Alba-Iulia		9.56	12.05	Viena	1.55	5.50							
Uioara		1.25	9.56	11.27	Uioara		2.20	2.16	5.45	Teiuș		10.17	12.26		7.20	1.40							
Vințul-de-sus		1.33	10.02	11.35	Cucerdea	8.45	2.46	2.39	6.08			10.44	12.58		5.46	6.05							
Aiud	8.21	1.55	10.22	12.02	Ghirș	9.16	3.33	3.15	6.72	Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)									
Teiuș	8.37	2.14	10.39	12.26	Apahida		5.28	4.32	7.52	Simeria	7.17	11.28	3.50	Petroșeni	6.05	10.42	4.03						
	8.42	2.24	10.57	1.18		10.36	6.05	4.53	8.10	Streiu	7.54	12.12	4.32	Banița	6.45	11.23	4.49						
Crăciunel		2.49	11.20	1.54		10.48	6.26	5.32	8.30	Hațeg	8.45	1.08	5.20	Crivadia	7.26	11.57	5.24						
Blaj	9.14	3.02	11.36	2.11	Nădășel		6.42	5.48	8.50	Pui	9.39	2.03	6.15	Pui	8.07	12.33	6.04						
Micăsasa		3.33	12.04	2.49	Ghirbău		6.58		9.05	Crivadia		2.51	2.51	7.03	Hațeg	8.51	1.19	6.43					
Copșa-mică	9.49	3.48	12.23	3.23	Aghirș		7.24	6.11	9.19	Banița		11.26	3.30	7.28	Streiu	9.41	2.09	7.28					
Medias	10.07		12.39	3.46	Stana		7.47		9.43	Petroșeni		12.—	4.02	8.15	Simeria	10.20	2.47	8.—					
Elisabetopol	10.30		1.08	4.27	Huedin	12.01	8.27	6.43	10.02	Arad—Timișoara				Timișoara—Arad									
Sighisoara	11.06		1.50	5.39	Ciucia	12.31	8.49	7.12	10.41	Arad	6.41	12.20	9.10	Timișoara	7.20	3.30	8.15						
Hașfalău	11.21		2.06	6.02	Bucia		9.08		10.56	Aradul-nou	7.09	12.44	9.22	Sân-Andrei	7.09	3.16	7.59						
Homorod	12.37		3.20	7.51	Bratca		9.28		11.13	Németh-Ságh	7.31	1.09	9.41	Mercizfalva	6.51	2.43	7.25						
Agostonfalva			3.56	8.36	Rév	1.10	10.04	7.51	11.32	Vinga	7.58	1.37	10.01	Orcezfalva	6.35	2.26	7.04						
Apatia	1.26		4.19	9.10	Mező-Telegd	1.36	10.41	8.17	12.07	Orcezfalva	8.14	1.54	10.14	Vinga	6.17	1.59	6.37						
Feldioara	1.47		4.44	9.44	Oradea-mare	2.01	11.06	8.42	12.41	Mercizfalva	8.29	2.10	10.26	Németh-Ságh	6.05	1.39	6.18						
Brasov	2.23		5.20	10.31	P. Ladány	2.08	1.19	8.47	1.09	Sân-Andrei	8.45	2.27	10.39	Aradul-nou	5.50	1.21	5.55						
Timiș	2.33		5.80	12.23	Szolnok	3.31	3.31	10.09	3.03	Timișoara	9.08	2.53	10.58	Arad	5.30	12.35	5.25						
Predeal	3.15		6.14	1.37	Budapesta	5.11	6.35	11.51	5.10	Ghirș—Turda				Turda—Ghirș									
București	3.47		6.45	2.22	Viena	7.15	6.50	1.55	8.15	Ghirș	7.40	10.50	3.50	9.30	Turda	6.05	9.40	2.40					
	9.30		11.45			1.40	3.—	7.20	6.05	Turda	8.—	11.10	4.10	9.50	Ghirș	6.25	10.—	3.—					
Murș-Ludos—Bistrița				Bistrița—Murș-Ludos				Sighisoara—Odorheiu				Odorheiu—Sighisoara				Hunedoara—Simeria (Piski)							
Murș-Ludos			4.—		Bistrița				1.16	Sighisoara				Sighisoara				Hunedoara					
Tagu-Budatelic			7.07		Tagu-Budatelic				4.15	Odorheiu				Odorheiu				Simeria					
Bistrița			9.59		Murș-Ludos				7.21														
Nota: Numeri încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.																							